

РЕШЕНИЕ

№ 8066

гр. София, 18.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 22.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

**ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов
Галин Несторов**

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **5550** по описа за **2013** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. Н. И., чрез процесуалния си представител, срещу решение от 04.04.2013 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 12-ти състав, постановено по НАХД № 11697/2012 г. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 42-0001362 от 16.05.2012 г., издадено от началник ОО „КД – ДАИ” - [населено място], с което на касатора, на основание чл. 93в, ал. 15, т. 3 от Закона за автомобилните превози (ЗАвТП), е наложено административно наказание – „глоба”, в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 15, § 5, буква „б”, пр. 2 от Регламент 3821/85, във вр. с чл. 78, ал. 1, т. 2 ЗАвТП, а на основание чл. 93в, ал. 15, т. 2 ЗАвТП, е наложено административно наказание – „глоба”, в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 15, § 5, буква „б”, пр. 1 от Регламент 3821/85, във вр. с чл. 78, ал. 1, т. 2 ЗАвТП.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение, като постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие на материалноправните разпоредби и неизяснена фактическа обстановка. Твърди се, че при съставяне на АУАН е нарушена разпоредбата на чл. 40, ал. 3 ЗАНН. Посочва се, че за да е налице

нарушение по чл. 93в, ал. 15, т. 2 ЗАвтП в тахографския лист не трябва да е отразена нито дата на започване, нито на приключване на използването на тахографския лист, каквото в настоящия казус не е налице. Моли съда да отмени обжалваното решение или алтернативно да приложи хипотезата на чл. 28 ЗАНН.

Ответникът по касационната жалба – Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация”, областен отдел „Контролна дейност - ДАИ” – С., редовно призован, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, Х. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба се явява процесуално допустима, като подадена в срок, от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Съобразно чл. 218 АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като същото е постановено при правилно прилагане на материалния закон.

Установените от СРС факти се възприемат от касационната инстанция. Констатирано е, че на 14.02.2012 г., около 12:00 часа, на Автомагистрала „Х.”, в района на местност „Ж.” в посока [населено място], А. Н. И., като водач на товарен автомобил марка „М.” с ДК [рег.номер на МПС], собственост на [фирма], извършвал обществен превоз на товари от [населено място] до [населено място], видно от пътен лист № 0048271 от 14.02.2012 г. със заверено копие към Лиценз № 06188, валидно до 28.04.2016 г. При проверка от служители на ОО „КД – ДАИ” - [населено място] било установено, че водачът на посоченото по-горе МПС не е попълнил мястото на приключване на използването и датата на приключване използването на тахографския лист от дата 30.01.2012 г.

За извършените нарушения бил съставен акт за установяване на нарушението (АУАН), въз основа на който било издадено и наказателното постановление (НП). Деянията са квалифицирани като нарушения на чл. 15, § 5, буква „б”, пр. 2 от Регламент 3821/85, във вр. с чл. 78, ал. 1, т. 2 ЗАвтП и чл. 15, § 5, буква „б”, пр. 1 от Регламент 3821/85, във вр. с чл. 78, ал. 1, т. 2 ЗАвтП.

При съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, същите са издадени при спазване на предвидената процедура и съдържат задължителните реквизити по чл. 42, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН. Правната квалификация е прецизирана и съответства с текстовото описание на състава на констатираното административно нарушение.

Съгласно разпоредбата на чл. 15, § 5, буква „б” от Регламент 3821/85, всеки член на екипажа нанася датата и мястото, където започва използването на листа, и датата и мястото, където свършва използването. Чл. 78, ал. 1, т. 2 ЗАвтП гласи, че при извършване на превози на товари с автомобили, които самостоятелно или в състав от пътни превозни средства имат допустима максимална маса над 3,5 тона, лицата, осъществяващи превози за собствена сметка, превозвачите и водачите спазват изискванията на Регламент 3821/85. В случая като нарушена е посочена разпоредба,

уреждаща задължение за нанасяне на съответните данни в тахографския лист, спазването на което е част от правилното използване на тахографа. С некоректното попълване на тахографските листове касаторът неправилно е използвал тахографа, което се санкционира с административно наказание по ЗАвтП.

Неоснователно е направеното от касатора възражение за това, че вписаното в АУАН като свидетел лице, тъй като е служител на ИА „АА” не може да бъде в такова качество, поради заинтересоваността му от изхода на делото. Служителите, които имат правомощия да съставят актове за установяване на нарушения, са длъжни да изпълняват своите функции добросъвестно и безпристрастно и това, че са част от една институция не прави акта незаконосъобразен. По никакъв начин не е нарушено правото на защита на административнонаказаното лице.

Относно твърдяното неправилно позоваване на норми от Регламент 3821/85, настоящият съдебен състав счита, че въпрос на законодателна техника е как ще бъде формулиран текста на една норма. В случая, чл. 78, ал. 1, т. 2 ЗАвтП препраща именно към изискванията на посочения акт на европейското право. Регламентите, след влизане на Б. в ЕС, имат пряко приложение, освен това са с примат пред актовете на вътрешното ни право. Разпоредбата на чл. 15, § 5, буква „б” от Регламент 3821/85, противно на посоченото в жалбата, въвежда изисквания за кумулативно, а не алтернативно посочване на датата и мястото, където започва използването на листа, и датата и мястото, където свършва използването. Липсата на което и да е от посочените е въздигнато в самостоятелно административно нарушение.

Санкционните норми, съответстващи на извършените нарушения, са чл. чл. 93в, ал. 15, т. 3 и чл. 93в, ал. 15, т. 2 ЗАвтП, като съобразно действащата към момента на извършване на нарушенията разпоредба, административнонаказващият орган е наложил санкции в минимално определения размер.

Въз основа на гореизложеното, съдът намира, че не са налице основания за отмяна на обжалваното решение, поради което същото като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По така изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, Х. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 04.04.2013 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12-ти състав, постановено по НАХД № 11697/2012 г.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

